

ABSTRAKT

Bakalářská práce vychází ze skutečnosti, že v České republice neexistuje moderní standardizovaný test pro hodnocení úrovně slovní zásoby dětí. Předpokládá, že za daných podmínek se navzájem budou postupy a materiály aplikované v jednotlivých ambulancích více či méně lišit, a klade si za cíl danou situaci prostřednictvím rozhovorů s vybranými klinickými logopedy blíže charakterizovat. Teoretickými východisky práce je odborná literatura pojednávající o slovní zásobě a jejím významu pro hodnocení schopností dítěte, a to jak česká, tak zahraniční. Těžiště bakalářské práce spočívá v kvalitativním výzkumu, jehož cílem bylo zjistit, jakými postupy, případně za pomoci jakých materiálů se v rámci vybraných ambulancí klinické logopedie úroveň slovní zásoby dětí hodnotí. Výsledkem výzkumu bude nejen podrobný popis postupů, které se v rámci daných ambulancí k hodnocení slovní zásoby dětí využívají, ale také navržení konkrétních možností navázání na tuto práci. To by mohlo spočívat v zahájení procesu tvorby standardizovaného diagnostického materiálu umožňujícího objektivnější kvantifikaci dovedností dětí v lexikálně-sémantické oblasti. Klinická logopedie by tak získala nástroj, s jehož pomocí by mohla lépe srovnávat nejen výkony daného klienta v různých fázích logopedické péče, ale také různých skupin klientů, což by bylo nepochybně velkým přínosem pro praxi.

Klíčová slova: logopedická diagnostika, slovní zásoba, děti, ambulance klinické logopedie